

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0211

***FinTech* — tehnoloģijas ietekme uz finanšu sektora nākotni**

Eiropas Parlamenta 2017. gada 17. maija rezolūcija par *FinTech*: tehnoloģijas ietekme uz finanšu sektora nākotni (2016/2243(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2016. gada 26. maija rezolūciju par virtuālajām valūtām¹,
- ņemot vērā 2016. gada 15. septembra rezolūciju par finansējuma pieejamību maziem un vidējiem uzņēmumiem un mazo un vidējo uzņēmumu finansējuma dažādības palielināšanu kapitāla tirgu savienībā²,
- ņemot vērā 2016. gada 22. novembra rezolūciju par Zaļo grāmatu par finanšu pakalpojumiem privātpersonām, vidējiem un mazajiem uzņēmumiem³,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra paziņojumu „Kapitāla tirgu savienība — reformu paātrināšana” (COM(2016)0601),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2016. gada 3. maija darba dokumentu par kolektīvo finansēšanu ES kapitāla tirgu savienībā (SWD(2016)0154),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 10. janvāra sabiedriskas apspriešanas dokumentu par Komisijas paziņojumu “Veidojot Eiropas datu ekonomiku” (COM(2017)0009),
- ņemot vērā Eiropas uzraudzības iestāžu 2016. gada 16. decembra ziņojumu par finanšu konsultāciju automatizāciju,
- ņemot vērā Eiropas uzraudzības iestāžu 2016. gada 19. decembra diskusiju dokumentu par lielo datu izmantošanu finanšu iestādēs (JC 2016 86),
- ņemot vērā Eiropas Banku iestādes 2015. gada 26. februāra atzinumu par kolektīvo finansēšanu, kas balstās uz aizdevumiem (EBA/Op/2015/03),
- ņemot vērā Eiropas Banku iestādes 2016. gada 4. maija diskusiju dokumentu par

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0228.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0358.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0434.

- patērētāju datu inovatīvu izmantošanu, ko veic finanšu institūcijas (EBA/DP/2016/01),
- ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes 2014. gada 18. decembra atzinumu par kolektīvo finansēšanu, kas balstās uz investīcijām (ESMA/2014/1378),
 - ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes 2017. gada 7. janvāra ziņojumu par vērtspapīru tirgiem piemēroto sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju,
 - ņemot vērā Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas 2016. gada 7. septembra ziņojumu par riskiem un vājajām vietām ES finanšu sistēmā,
 - ņemot vērā Eiropas Banku iestādes riska paneli, kas balstās uz 2016. gada 3. ceturkšņa datiem,
 - ņemot vērā Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) 2016. gada marta riska paneli,
 - ņemot vērā EAAPI 2016. gada 16. decembra Piekto ziņojumu par patēriņa tendencēm (EIOPA-BoS-16-239),
 - ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes 2016. gada 4. ceturkšņa riska paneli,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2016. gada aprīļa speciālo pētījumu Nr. 172 „Sadalītās virsgrāmatas tehnoloģijas vērtspapīru pēctirdzniecībā: revolūcija vai evolūcija?”,
 - ņemot vērā Maksājumu un tirgus infrastruktūras komitejas 2017. gada februāra dokumentu „Sadalītās virsgrāmatas tehnoloģija maksājumu, tīrvērtes un norēķinu jomā: analītisks satvars”,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A8-0176/2017),
- A. tā kā ar finanšu tehnoloģiju (*FinTech*) būtu jāsaprot finansējums, ko dara pieejamu vai nodrošina, izmantojot jaunas tehnoloģijas, un kas ietekmē visu finanšu nozari visās tās sastāvdaļās — no banku darbības līdz apdrošināšanai, pensiju fondiem, investēšanas konsultācijām, maksājumu pakalpojumiem un tirgus infrastruktūrai;
- B. tā kā finanšu pakalpojumi vienmēr ir bijuši atkarīgi no tehnoloģijas un ir attīstījušies saskaņā ar tehnoloģisko inovāciju;
- C. tā kā ikviens dalībnieks var būt *FinTech* operators neatkarīgi no tā kā juridiskās personas veida; tā kā finanšu pakalpojumu jomā vērtību ķēde arvien biežāk ietver alternatīvus dalībniekus, tādus kā jaunuzņēmumi un tehnoloģiju milži; tā kā līdz ar to šis termins ietver plašu tādu uzņēmumu un pakalpojumu klāstu, kuri būtiski atšķiras cits no cita un rada atšķirīgus problemātiskus jautājumus un kuriem ir jāpiemēro atšķirīgs regulatīvais režīms;
- D. tā kā daudzu *FinTech* attīstības procesu pamatā ir jaunās tehnoloģijas, tādas kā sadalītās virsgrāmatas tehnoloģijas (SVT) lietojumprogrammas, inovatīvi maksājumi,

automatizēta konsultēšana, lieli dati, mākoņdatošanas izmantošana, inovatīvi risinājumi patērētāju digitālajā piesaistīšanā/ identifikācijā, kolektīvās finansēšanas platformas un daudzas citas;

- E. tā kā *FinTech* lietojumprogrammās veikto investīciju apjoms ir mērāms miljardos eiro un katru gadu tas palielinās;
- F. tā kā tehnoloģiju lietojumprogrammu gatavības sasniegšanas temps ir atšķirīgs, savukārt to attīstības mērogs un ietekme joprojām nav skaidri, taču tām piemīt potenciāls kardināli pārveidot finanšu nozari; tā kā dažas *FinTech* lietojumprogrammas kādu dienu var kļūt sistēmiski nozīmīgas;
- G. tā kā *FinTech* attīstībai būtu ne tikai jāpastiprina finansiālā stabilitāte un jā saglabā pēc iespējas augstāks patērētāju aizsardzības līmenis, bet arī jāveicina Eiropas finanšu sistēmas un ekonomikas, tostarp Eiropas iedzīvotāju labklājības, attīstība un konkurētspēja;
- H. tā kā *FinTech* var nodrošināt vērā ņemamus ieguvumus, tādus kā ātrāks, lētāks, individuālām vajadzībām labāk pielāgots, iekļaujošāks, elastīgāks un pārredzamāks transports un labāki finanšu pakalpojumi patērētājiem un uzņēmumiem, kā arī pavērt jaunas uzņēmējdarbības iespējas Eiropas uzņēmējiem; tā kā mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumu jomā galvenais tirgus dalībniekus virzošais spēks ir patērētāju pieredze; tā kā progresam un inovācijai finanšu nozarē nevajadzētu izslēgt skaidru naudu kā maksāšanas līdzekli;
- I. tā kā jaunu finanšu pakalpojumu attīstība un pastāvošo pakalpojumu digitalizācija, dalībniekiem ieviešot jaunus konkurences, inovācijas, partnerības un ārpakalpojumu izmantošanas veidus, mainīs tirgus dinamiku finanšu pakalpojumu nozarē;
- J. tā kā godīgas konkurences veicināšana, ekonomiskās rentes neitralizēšana, ja tāda pastāv, un vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšana finanšu pakalpojumiem Eiropas Savienībā ir priekšnoteikums *FinTech* stimulēšanai Eiropā un visu ieinteresēto personu sadarbības veicināšanai;
- K. tā kā ekonomiskie pētījumi ir parādījuši, ka finanšu sistēmas izmaksu efektivitāte varētu izraisīt mazumtirdzniecības finanšu produktu un pakalpojumu patēriņa cenu pazemināšanos; tā kā *FinTech* var veicināt šādu cenu pazemināšanos;
- L. tā kā *FinTech* risinājumi ar pārrobežu finanšu pakalpojumu un alternatīvu aizdošanas un investēšanas kanālu, tādu kā kolektīvā finansēšana un vienādranga aizdevumi, palīdzību var palielināt kapitāla pieejamību, it īpaši MVU, tādējādi stiprinot kapitāla tirgu savienību (KTS);
- M. tā kā *FinTech* attīstība var arī atvieglot pārrobežu finanšu plūsmas un kapitāla tirgu integrāciju Eiropā un līdz ar to veicināt pārrobežu uzņēmējdarbību, tādējādi ļaujot pabeigt KTS izveidi;
- N. tā kā *FinTech* attīstība, it īpaši iekšzemes un pārrobežu maksājumu risinājumu jomā, var arī veicināt vienota preču un pakalpojumu tirgus pastāvīgu attīstību un atvieglot G20 un G8 t. s. 5x5 mērķa — samazināt naudas pārvedumu izmaksas — sasniegšanu;
- O. tā kā *FinTech* var kalpot kā efektīvs finansiālās integrācijas instruments, paverot iespēju

izmantojot individuālām vajadzībām pielāgotus finanšu pakalpojumus tiem, kam iepriekš šādi pakalpojumi nav bijuši pieejami, un tādējādi padarot izaugsmi iekļaujošāku; tā kā, risinot problēmas Eiropas iedzīvotāju finanšu izglītošanas un digitālo prasmju jomā, ir jānodrošina, lai *FinTech* radītu patiesu finanšu integrāciju;

- P. tā kā likumdošana, regulēšana un uzraudzība ir jāpielāgo inovācijai un ir jārod pareizais līdzsvars starp inovatīvas patērētāju un investoru aizsardzības stimulēšanu un finanšu stabilitāti; tā kā *FinTech* jomā ir nepieciešama līdzsvarotāka pieeja institūcijas regulēšanai un darbības regulēšanai; tā kā sarežģītā mijiedarbība starp *FinTech* un pašreizējo regulējumu var izraisīt neatbilstības situāciju, kad uzņēmumi un pakalpojumu sniedzēji tiek regulēti atšķirīgā veidā pat tad, ja viņi veic pēc būtības identiskas darbības, un kad dažas darbības nav pilnībā ietvertas spēkā esošajā regulējumā izmantotajā darbību definīcijā un/vai sfērā; tā kā pašreizējā ES patērētāju un investoru aizsardzības satvarā *FinTech* inovācijai nav veltīta pienācīga uzmanība;
- Q. tā kā Eiropas uzraudzības iestādes (EUI) ir sākušas identificēt ar inovatīvām *FinTech* saistītos iespējamus riskus un šo tehnoloģiju sniegtos ieguvumus; tā kā valstu kompetentās iestādes uzrauga minētās tehnoloģiskās norises un ir nākušas klajā ar atšķirīgām pieejām; tā kā līdz šim *FinTech* ekosistēmas attīstību Eiropā ir kavējis dažādās dalībvalstīs atšķirīgais regulējums un sadarbības trūkums tirgos; uzskata — lai Eiropā nodrošinātu spēcīgas *FinTech* ekosistēmas attīstību, liela nozīme ir apņēmīgai ES rīcībai ar mērķi veicināt vienotu pieeju *FinTech*;
- R. tā kā *FinTech* var veicināt riska mazināšanu finanšu sistēmā, decentralizējot un dekoncentrējot riskus, kā arī veicināt ātrāku skaidras naudas maksājumu un vērtspapīru tirdzniecības darījumu tīrvērti un norēķinu veikšanu un nodrošinājuma pārvaldības un kapitāla optimizācijas uzlabošanu;
- S. tā kā var sagaidīt, ka viena no jomām, kuras *FinTech* ietekmēs visvairāk, būs pēctirdzniecības vērtības ķēde, kas ietver tādus pakalpojumus kā tīrvērtē, norēķini, aktīvu glabāšana un regulatīvā ziņošana, kuros tādām tehnoloģijām kā SVT varētu piemist visas nozares pārveidošanas potenciāls; tā kā šajā vērtības ķēdē daži starpnieki, tādi kā turētājinstitūcijas, centrālie darījumi partneri (CDP) un centrālie vērtspapīru depozitāriji, ilgtermiņā varētu kļūt lieki, savukārt dažas citas funkcijas joprojām būs jāveic neatkarīgām regulētām vienībām;
- T. tā kā regulatīvā tehnoloģija (*RegTech*) var sniegt vērā ņemamus labumus finanšu un uzraudzības institūcijām, ļaujot izmantot jaunas tehnoloģijas, lai pārredzamāk un efektīvāk reāllaikā izpildītu regulatīvās un atbilstības prasības;
- U. tā kā apdrošināšanas tehnoloģija (*InsurTech*) attiecas uz apdrošināšanu, kas ir iespējama vai ko nodrošina, izmantojot jaunas tehnoloģijas, piemēram, automatizētu konsultēšanu, riska izvērtēšanu un lielos datus, kā arī apdrošinot pret jauniem riskiem, tādiem kā kibernetiskie uzbrukumi;
- V. tā kā, lai veicinātu finanšu inovāciju Eiropā un it īpaši lai jaunuzņēmumi varētu kļūt par augošiem uzņēmumiem, steidzami ir jāuzlabo finansējuma pieejamība uzņēmumiem, kas strādā pie *FinTech* produktiem un pakalpojumiem, un inovatīviem uzņēmējdarbības partneriem, kuri šos uzņēmumus nodrošina ar attiecīgo produktu ražošanai un pakalpojumu sniegšanai nepieciešamajiem materiāliem; tā kā šajā sakarā riska kapitāla kā finansējuma avota pieejamība un spēcīga tehnoloģijas nozare ir svarīgi faktori, lai

veicinātu dinamiskas *FinTech* ekosistēmas attīstību Eiropā;

- W. tā kā kiberuzbrukumi arvien vairāk apdraud visu digitālo infrastruktūru un līdz ar to arī finanšu infrastruktūru; tā kā finanšu nozare šādu uzbrukumu riskam ir pakļauta trīsreiz lielākā mērā nekā jebkura cita nozare; tā kā finanšu pakalpojumu drošība, uzticamība un nepārtrauktība ir priekšnoteikumi tam, lai garantētu sabiedrības uzticēšanos šai nozarei; tā kā tās mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumu patērētāji ir īpaši neaizsargāti pret līdzīgiem uzbrukumiem vai identitātes zādzību;
- X. tā kā savienotās ierīces ir neatņemama *FinTech* pakalpojumu daļa; tā kā lietu internets ir īpaši neaizsargāts pret kiberuzbrukumiem un tāpēc rada īpašu izaicinājumu kiberdrošības jomā; tā kā savienotā sistēma ir tikai tik droša, cik drošs ir tās visvājākais elements;
- Y. tā kā būtu jānodrošina, ka līdz ar *FinTech* parādīšanos patērētāji un investori arī turpmāk var paļauties uz augstiem standartiem patērētāju un investoru aizsardzības, datu aizsardzības, tiesību uz privātumu un finanšu pakalpojumu sniedzēju juridiskās atbildības jomā;
- Z. tā kā, lai atvieglotu *FinTech*, ir svarīgi izveidot saskaņotu un atbalstošu regulatīvo satvaru un konkurētspējīgu vidi, kas spēj nodrošināt *FinTech* operatoriem iespēju attīstīties un izmantot dažādus inovatīvus rīkus drošai šifrēšanai un tiešsaistes identifikācijai un autentifikācijai ar vienkāršas saskarnes palīdzību;
- AA. tā kā automatizācija finanšu nozarē, tāpat kā citās nozarēs, var izjaukt pastāvošos nodarbinātības modeļus; tā kā jebkuras Eiropas *FinTech* stratēģijas centrā būs jābūt prasmju uzlabošanas un pārkvalificēšanas uzlabošanai un pilnveidošanai;
- AB. tā kā tīkla ietekmes dēļ tirgus struktūra daudzās digitālās ekonomikas jomās tiek virzīta uz nelielu skaitu tirgus dalībnieku un līdz ar to rada problēmas konkurences tiesību un pretmonopola tiesību jomā,

ES satvara noteikšana attiecībā uz FinTech

1. atzinīgi vērtē jaunās norises *FinTech* jomā un aicina Komisiju kapitāla tirgu savienības (KTS) un vienotā digitālā tirgus (VDT) stratēģiju ietvaros izstrādāt tādu visaptverošu rīcības plānu šajā jomā, kurš varētu kopumā veicināt efektīvas un konkurētspējīgas, dziļākas un integrētākas un stabilas un ilgtspējīgas Eiropas finanšu sistēmas izveidi, nodrošināt ilgtermiņa labumu reālajai ekonomikai un apmierināt vajadzību pēc patērētāju un investoru aizsardzības un regulatīvās noteiktības;
2. atzinīgi vērtē to, ka nesen tika izveidota *FinTech* darba grupa, kuras mērķis ir izvērtēt inovāciju šajā jomā un vienlaikus izstrādāt stratēģijas iespējamo *FinTech* radīto problēmu risināšanai, kā arī to, ka Komisija sāka sabiedrisku apspriešanu par *FinTech*; aicina Komisiju iesaistīt Parlamentu *FinTech* darba grupas darbā; uzskata, ka šīs nesenās Komisijas iniciatīvas ir būtiski soļi ceļā uz to, lai Komisija izstrādātu visaptverošu *FinTech* attīstības stratēģiju, un uz regulatīvās nenoteiktības mazināšanu *FinTech* jomā;
3. uzskata, ka *FinTech* var palīdzēt veicināt KTS iniciatīvu sekmīgu īstenošanu, piemēram, dažādojot finansēšanas iespējas Eiropas Savienībā, un mudina Komisiju izmantot *FinTech* sniegtos ieguvumus KTS izveides virzīšanā;

4. aicina Komisiju savā darbā pie *FinTech* piemērot samērīgu, transversālu un visaptverošu pieeju, ņemot vērā citās jurisdikcijās paveikto un pielāgojoties dalībnieku un izmantoto uzņēmējdarbības modeļu dažādībai; aicina Komisiju vajadzības gadījumā uzņemties vadošo lomu, lai radītu labvēlīgu vidi Eiropas *FinTech* centru izveidei un uzņēmumu izaugsmei;
5. uzsver, ka nepieciešamības gadījumā būtu jāpārskata finanšu pakalpojumu tiesību akti gan ES, gan valstu līmenī un ka tiem vajadzētu būt pietiekami labvēlīgiem inovācijai, lai varētu nodrošināt un saglabāt vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp dalībniekiem; īpaši iesaka saskaņā ar inovācijas principu ietekmes izvērtēšanas ietvaros pienācīgi izvērtēt tiesību aktu iespējamo ietekmi uz inovāciju, kā rezultātā minētajiem procesiem pilnā mērā būtu jānodrošina ievērojami ekonomiskie un sociālie ieguvumi;
6. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, vienlaikus palīdzot atvieglot piekļuvi jauniem tirgus dalībniekiem un nepieļaujot regulatīvo arbitražu starp dalībvalstīm un juridiskā statusa veidiem, likumdošanai un uzraudzībai *FinTech* jomā būtu jābalstās uz šādiem principiem:
 - a) vienādi pakalpojumi un vienāds risks: būtu jāpiemēro vienādi noteikumi neatkarīgi no attiecīgās juridiskās personas veida vai atrašanās vietas Savienībā;
 - b) tehnoloģiskā neitralitāte;
 - c) uz risku balstīta pieeja, ņemot vērā likumdošanas un uzraudzības darbību samērīgumu ar riskiem un šo risku būtiskumu;
7. iesaka, lai kompetentās iestādes atļautu gan jaunpienācējiem, gan esošajiem tirgus dalībniekiem kontrolēti eksperimentēt ar jaunām tehnoloģijām un pat veicinātu šādu eksperimentēšanu; atzīmē, ka šāda kontrolēta eksperimentēšanas vide *FinTech* pakalpojumiem var būt tāda kā regulatīva “smilšu kaste”, no kā sabiedrība var gūt labumu, kas pulcē kopā plašu klāstu tirgus dalībnieku un kas veiksmīgi darbojas jau vairākās dalībvalstīs; uzsver, ka ir nepieciešama proaktīva un uz nākotni vērsta iestāžu iesaistīšanās dialogā ar tirgus dalībniekiem un visām citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, un ka tā var palīdzēt uzraudzības institūcijām un regulatoriem izstrādāt tehnoloģisko ekspertīzi; aicina kompetentās iestādes papildus ESRK darbam apsvērt iespēju izstrādāt finanšu un/vai operacionālus instrumentus *FinTech* lietojumprogrammu spriedzes testēšanai gadījumos, kad tās var radīt sistēmiskus riskus;
8. uzsver, ka dažas centrālās bankas jau eksperimentē ar centrālās bankas digitālo valūtu (CBDV), kā arī ar citām jaunām tehnoloģijām; mudina attiecīgās iestādes Eiropā izvērtēt uz sadalīto virsgrāmatu balstītas CBDV versijas potenciālo risku un sniegtā labuma ietekmi un ar to saistītās nepieciešamās prasības patērētāju aizsardzības un pārredzamības jomā; mudina tās arī eksperimentēt, lai neatpaliktu no norisēm tirgū;
9. uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai regulatori un uzraudzības institūcijas attīstītu pietiekamu tehnisko ekspertīzi nolūkā pienācīgi pārbaudīt aizvien sarežģītākos *FinTech* pakalpojumus; uzsver, ka, pateicoties šai pastāvīgi veiktajai pārbaudei, regulatori spēs noteikt un paredzēt ar dažādām tehnoloģijām saistītos īpašos riskus un vajadzības gadījumā nekavējoties rīkoties, izmantojot skaidru programmu;
10. tādēļ uzsver, ka liela nozīme ir vienas pieturas aģentūrai, kas paredzēta *FinTech*

pakalpojumu sniedzējiem un lietotājiem regulatoros un uzraudzības institūcijās; atzīst nepieciešamību izbeigt pa nozarēm sadalīto un izolēti veikto uzraudzību un iesaka finanšu nozares uzraudzības institūcijām cieši sadarboties ar citām attiecīgajām valsts un Eiropas līmeņa institūcijām, kurām ir nepieciešamā tehnoloģiskā ekspertīze;

11. aicina Komisiju un dalībvalstis stimulēt un atbalstīt vairāk pētniecības projektu, kas saistīti ar *FinTech*;
12. uzsver, ka ir svarīgi veicināt finanšu inovāciju Eiropā; prasa atvieglot finansējuma pieejamību inovatīviem finanšu pakalpojumu sniedzējiem un inovatīviem uzņēmumiem, kas tos nodrošina ar šo pakalpojumu sniegšanai nepieciešamajiem materiāliem;
13. uzsver, ka *FinTech* uzņēmumi labvēlīgi ietekmē finanšu starpniecības attīstību, taču arī rada jaunus ar finanšu stabilitāti saistītus riskus; atzīmē, ka regulatori un uzraudzības institūcijas lielu daļu informācijas par daudzu regulatīvo satvaru, tādu kā kapitāla prasības, sviras rādītājs, likviditātes rādītājs un citi, īstenošanu iegūst no tradicionālo finanšu iestāžu bilances, savukārt no aizdošanas vienību bilances, kurām nav banku darbības licences, tādus gadījumos kā kolektīvā finansēšana un vienādranga aizdošana (*P2P*) ir grūti iegūt pietiekamu informāciju par finanšu starpniecības darbībām; tādēļ mudina regulatorus un uzraudzības institūcijas apsvērt, kā tās varētu iegūt finanšu stabilitātes uzturēšanai nepieciešamo atbilstošu uzraudzības informāciju un kā tās vajadzības gadījumā varētu piemērot regulatīvus ierobežojumus attiecībā uz savu bilanci, lai panāktu un uzturētu finanšu stabilitāti;
14. uzsver, ka *RegTech* piemīt potenciāls uzlabot atbilstības nodrošināšanas procedūras, it īpaši uzraudzības informācijas kvalitāti un savlaicīgumu, padarot tās mazāk sarežģītas un izmaksu ziņā efektīvākas; aicina attiecīgās iestādes paskaidrot juridiskos nosacījumus, ar kādiem uzraudzītā vienība atbilstības nodrošināšanas darbības kā ārpakalpojuma sniegšanu drīkst uzticēt trešām personām, un šajā sakarā nodrošināt, ka ir spēkā atbilstoša trešo personu uzraudzības kārtība un ka juridiskā atbildība par atbilstības nodrošināšanu paliek uzraudzītās vienības ziņā; aicina attiecīgās iestādes, it īpaši Komisiju sava ar Eiropas pēctirdzniecības forumu saistītā darba ietvaros īstenot proaktīvu pieeju centienos izprast šķēršļus jaunu *FinTech* un *RegTech* risinājumu izmantošanai pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības jomās, uz kurām attiecas Finanšu instrumentu tirgu direktīva (*FITD*), Eiropas tirgus infrastruktūras regula (*ETIR*) un Centrālo vērtspapīru depozitāriju regula (*CVDR*), un, ja šādi šķēršļi pastāv, paskaidrot dalībnieku tiesības izmantot šādus risinājumus savu pienākumu pildīšanai saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem;
15. atgādina, ka inovatīviem finanšu pakalpojumiem vajadzētu būt pieejamiem visā ES un ka tāpēc nevajadzētu nepamatoti kavēt šādu pakalpojumu pārrobežu sniegšanu Savienības iekšienē; aicina Komisiju un EU uzraudzīt regulējumu un nepieļaut tā pārklāšanos, kā arī nepieļaut jaunu šķēršļu ieviešanu tirgū un dalībvalstu šķēršļus šo pakalpojumu sniegšanai; aicina Komisiju novērst šķēršļus starp dalībvalstīm, kurus rada neatbilstība starp valstu piemērotajiem režīmiem, un veicināt paraugprakses apmaiņu attiecībā uz tajās izmantoto regulatīvo pieeju; turklāt aicina Komisiju un EU attiecīgā gadījumā jaunu visā Savienībā piedāvātu finanšu pakalpojumu sniedzējiem piemērot atļauju piešķiršanas režīmus; atbalsta Komisijas centienus rast risinājumus jautājumiem, kas saistīti ar to, kā ES var palīdzēt uzlabot izvēli, pārredzamību un konkurenci mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumu jomā Eiropas patērētāju labā, un uzsver, ka šim mērķim būtu jāpapildina finanšu sistēmas efektivitātes uzlabošanas mērķis;

16. atzinīgi vērtē to, ka visā ES ir izveidojusies virkne dinamisku *FinTech* kopienu; aicina Komisiju un attiecīgās ES eonomiskās pārvaldības institūcijas cieši sadarboties ar *FinTech* centriem un pastiprināt šo kopienu viedo uzņēmējdarbību un to centienus, veicinot un finansējot inovāciju un atzīstot tās par turpmāku ES konkurētspējas priekšrocību avotu finanšu nozarē;
17. atzīmē, ka *FinTech* jaunuzņēmumi ir īpaši neaizsargāti pret ļaunprātīgiem patentu izmantotājiem, proti, vienībām, kas iegādājas patentus ar mērķi vērst tos — draudot ar tiesvedību par patenttiesību pārkāpumiem — pret citiem uzņēmumiem, kuri jau izmanto attiecīgās tehnoloģiju tiesības; aicina Komisiju analizēt šo situāciju un ieteikt pasākumus patentu ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanai *FinTech* jomā;
18. uzsver *FinTech* iespējamo lomu sabiedrisko pakalpojumu digitalizācijā, kas veicina to efektivitāti, piemēram, nodokļu iekasēšanā un krāpšanas nodokļu jomā novēršanā;
19. uzsver, ka tīkla ietekmes dēļ daudzās digitālās ekonomikas jomās tirgus struktūra tiek virzīta uz nelielu skaitu tirgus dalībnieku, tādējādi radot problēmas konkurences tiesību un konkurences tiesību un pretmonopola tiesību jomā; aicina Komisiju no jauna izvērtēt konkurences regulatīvā satvara piemērotību digitālas ekonomikas problemātisko uzdevumu risināšanai kopumā un it īpaši *FinTech* problemātisko uzdevumu risināšanai;
20. uzsver, ka ir iespējams vēl vairāk uzlabot līdzekļus, ko var izmantot pārrobežu maksājumos; atbalsta šādu maksāšanas līdzekļu pilnveidošanu Eiropā un pauž nožēlu par tiešsaistes banku darbības tirgus augsto fragmentācijas pakāpi Eiropas Savienībā un par ES mēroga Eiropai piederošas kredīta vai debeta karšu sistēmas trūkumu; uzskata, ka šāda sistēma ir būtiska KTS pienācīgai funkcionēšanai un ka tā ir digitālā vienotā tirgus izšķiroši svarīga daļa, jo tā veicina Eiropas e-komerciju un pārrobežu konkurenci finanšu pakalpojumu jomā; aicina Komisiju noteikt, kādi pasākumi būtu jāīsteno, lai radītu šādas sistēmas izaugsmi atbalstošu vidi; atzīst, ka konkurences labad šādai sistēmai būtu jāpastāv līdzās citiem inovatīviem maksāšanas risinājumiem un attiecīgos gadījumos vajadzētu būt sadarbībai ar tiem;
21. uzsver, ka patērētāji ir *FinTech* uzplaukuma virzītājspēks; uzsver arī to, ka jebkādu turpmāku tiesību aktos izdarītu izmaiņu mērķim vajadzētu būt patērētāju atbalstīšanai šajā pārveides procesā;

Dati

22. atgādina, ka *FinTech* jomā ļoti svarīga loma ir datu vākšanai un analīzei, un tāpēc uzsver nepieciešamību konsekventi un tehnoloģiski neitrālā veidā piemērot datu jomā spēkā esošos tiesību aktus, tostarp Vispārīgo datu aizsardzības regulu (VDAR), pārskatīto Maksājumu pakalpojumu direktīvu (MPD2), Elektroniskās identifikācijas un autentifikācijas pakalpojumu (eEIA) regulu, Ceturto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvu (NILLND4) un Tīklu un informācijas drošības (TID) direktīvu; uzsver — lai Eiropā palielinātu inovatīvu finansēšanu, ir nepieciešama brīva datu plūsma Savienībā; aicina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka saistībā ar finanšu pakalpojumu sniegšanu tiek izmantoti tikai objektīvi un atbilstoši dati; atzinīgi vērtē Komisijas 2017. gada 10. janvāra publisko apspriešanos par datu ekonomiku (COM(2017)0009), kurai būtu jāpalīdz konstatēt tas, vai pastāv šķēršļi brīvai datu plūsmai Savienībā, un jāsniedz attiecīgi pierādījumi;

23. uzsver nepieciešamību pēc skaidriem noteikumiem par datu īpašumtiesībām, pieejamību un nodošanu; uzsver, ka arvien vairāk datu ģenerē mašīnas vai procesi, kas balstās uz jaunām tehnoloģijām, piemēram, mašīnmācīšanās; uzsver, ka VDAR nodrošina skaidru tiesisko regulējumu attiecībā uz personas datiem, taču ir nepieciešama lielāka tiesiskā noteiktība par citām datu kategorijām; šajā sakarā uzskata, ka ir skaidri jānošķir jēldati un dati, kas rodas turpmākas apstrādes rezultātā;
24. uzsver, ka atvērtā banku darbība un datu koplietošana palīdz nodrošināt, ka visi *FinTech* uzņēmējdarbības modeļi var attīstīties kopā patērētāju labā; šajā sakarā uzsver jaunākos MPD2 panākumus attiecībā uz maksājumu iniciēšanu un piekļuvi kontu datiem;
25. uzsver ieguvumus, ko mākoņdatošana patērētājiem un finanšu pakalpojumu sniedzējiem var nodrošināt rentabilitātes, laišanai tirgū nepieciešamā perioda saīsināšanas un labākas IKT resursu izmantošanas ziņā; atzīmē, ka nav skaidru un visaptverošu Eiropas līmeņa noteikumu vai pamatnostādņu par mākoņa kā datu glabātāja ārpuspakalpojumu izmantošanā attiecībā uz finanšu nozari; uzsver nepieciešamību pēc šādu pamatnostādņu izstrādes un kopējas pieejas mākoņdatošanas izmantošanai kompetentajās valstu iestādēs; uzsver, ka šādi noteikumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu ātru un elastīgu mākoņdatošanas ieviešanu; uzsver, ka šajās pamatnostādnēs ir jāiekļauj augsti datu drošības un patērētāju aizsardzības standarti; aicina Komisiju un EUI izpētīt dažādas iespējas šajā jomā, piemēram, iepriekš apstiprinātus līgumus ar mākoņa pakalpojumu sniedzējiem un finanšu institūcijām;
26. atzīmē nepieciešamību uzlabot patērētāju izpratni par savu personas datu vērtību; atzīmē, ka patērētāji slēgt līgumus, lai par zināmu samaksu izmantotu digitālo saturu; uzsver, ka tas var sniegt ekonomiskus ieguvumus, bet var tikt izmantots arī diskriminējošā veidā; aicina Komisiju izpētīt iespēju izstrādāt Eiropas datu kopīgas izmantošanas stratēģiju, lai patērētāji iegūtu kontroli pār saviem datiem; uzskata, ka skaidra uz patērētājiem vērsta pieeja palielinās uzticēšanos uz mākoņdatošanu balstītiem pakalpojumiem un stimulēs jaunus inovatīvus pakalpojumus, ko piedāvā dažādi dalībnieki finanšu vērtības ķēdē, piemēram, izmantojot lietojumprogrammu saskarnes (*API*) vai atvieglojot tiešu piekļuvi datiem saistībā ar elektronisko maksājumu pakalpojumu sniegšanu; prasa Komisijai izpētīt nākotnes potenciālu, kāds piemīt personiskās informācijas pārvaldības sistēmām (*PIMS*) kā tehniskiem instrumentiem, ko patērētāji var izmantot savu personas datu pārvaldībai;
27. ņemot vērā to, ka finanšu institūcijas pastiprināti izmanto patērētāju datus un lielos datus, atgādina VDAR noteikumus, kas datu subjektam piešķir tiesības saņemt paskaidrojumu par automatizētas apstrādes rezultātā pieņemtu lēmumu un apstrīdēt šo lēmumu¹; uzsver nepieciešamību garantēt iespēju labot nepareizus datus, kā arī to, ka tiek izmantoti tikai pārbaudāmi un atbilstoši dati; aicina visas ieinteresētās personas pastiprināt centienus, lai garantētu šo tiesību ievērošanu; uzskata, ka sniegtajai piekrišanai izmantot personas datus ir jābūt dinamiskai un ka datu subjektiem ir jābūt nodrošinātai iespējai mainīt un pielāgot savu piekrišanu;
28. atzīmē — tas, ka finanšu institūcijas aizvien vairāk izmanto klientu datus vai lielos datus, var radīt ieguvumus patērētājiem, tādus kā precīzāk pielāgotu, segmentētu un lētāku piedāvājumu izstrāde, kuru pamatā ir riska un kapitāla efektīvāka sadale; no otras puses, atzīmē dinamiskas cenu noteikšanas attīstību un iespēju, ka tā var radīt pretēju

¹ Sk. VDAR 71. apsvērumu.

rezultātu, kas varētu apgrūtināt piedāvājumu salīdzināmību, efektīvu konkurenci un risku apvienošanu un sadalīšanu, piemēram, apdrošināšanas nozarē;

29. atzīmē personas datu aizvien vairāk izmantoto kombinēšanu ar algoritmiem, lai sniegtu tādas pakalpojumus kā automatizētas konsultācijas; uzsver automatizētu konsultāciju potenciālu efektivitātes ziņā un to iespējamo labvēlīgo ietekmi uz finansiālo iekļautību; uzsver — pastāv iespēja, ka kļūdas vai novirzes algoritmos vai pamatā esošajos datos var radīt sistēmisku risku un kaitēt patērētājiem, piemēram, palielinot atstumtību; prasa Komisijai un EUI uzraudzīt šos riskus, lai nodrošinātu, ka finanšu konsultāciju automatizācija tiešām var radīt labākas, pārredzamas, pieejamas un izmaksu ziņā efektīvas konsultācijas, un lai novērstu arvien pieaugošās grūtības pašreizējā juridiskās atbildības par datu izmantošanu satvarā atrast atbildīgo par kaitējumiem, ko rada šādi riski; uzsver, ka automatizētai konsultēšanai būtu jāpiemēro tādas pašas patērētāju aizsardzības prasības kā konsultēšanai klātienē;

Kiberdrošība un ar IKT saistītie riski

30. uzsver nepieciešamību pēc drošības no viena gala līdz otram visā finanšu pakalpojumu vērtības ķēdē; norāda uz dažādajiem lielajiem riskiem, ko rada kiberuzbrukumi, kuri vērsti pret mūsu finanšu tirgus infrastruktūru, lietu internetu, valūtām un datiem; aicina Komisiju noteikt kiberdrošību par galveno prioritāti *FinTech* rīcības plānā un aicina EUI un ECB kā banku darbības uzraudzītājas to padarīt par svarīgu elementu savās regulatīvās darbības un uzraudzības programmās;
31. aicina EUI sadarbībā ar valstu regulatīvajām institūcijām regulāri pārskatīt spēkā esošos standartus, kas attiecas uz finanšu institūciju ar IKT saistītajiem riskiem; turklāt, ņemot vērā atšķirīgo aizsardzības līmeni dalībvalstu kiberdrošības stratēģijās, aicina EUI izstrādāt pamatnostādnes par šādu risku uzraudzību; uzsver — lai EUI varētu pildīt savus uzdevumus, liela nozīme ir tehnoloģiskajai zinātnībai tajās; mudina attīstīt pētniecību šajā jomā;
32. uzsver nepieciešamību pēc informācijas un paraugprakses apmaiņas starp uzraudzības iestādēm, kā arī regulatoriem un valdībām to attiecīgajā līmenī, starp pētniekiem un tirgus dalībniekiem un starp pašiem tirgus dalībniekiem; aicina Komisiju, dalībvalstis, tirgus dalībniekus un Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūru (*ENISA*) izpētīt pārredzamības un informācijas kopīgas izmantošanas potenciālu kiberuzbrukumu novēršanā; ierosina izpētīt iespējamus ieguvumus, ko tirgus dalībniekiem šajā jomā var sniegt vienots kontaktpunkts, kā arī apsvērt koordinētākas pieejas izmantošanu kibernetizācijas izmeklēšanā finanšu pakalpojumu jomā, ņemot vērā to, ka šiem noziegumiem arvien biežāk ir pārrobežu raksturs;
33. uzsver, ka regulējumā par finanšu pakalpojumu sniegšanas infrastruktūru būtu jāparedz atbilstīgas stimulēšanas struktūras pakalpojumu sniedzējiem, lai tie pienācīgi investētu kiberdrošībā;
34. aicina dalībvalstis nodrošināt TID direktīvas savlaicīgu transponēšanu; atzinīgi vērtē jauno publiskā un privātā sektora partnerību kiberdrošības jomā, kuru, piedaloties nozares pārstāvjiem, nesēn uzsāka Komisija; prasa Komisijai izstrādāt virkni jaunu un konkrētu iniciatīvu, lai šajā nozarē pastiprinātu *FinTech* uzņēmumu, it īpaši MVU un jaunuzņēmumu, noturību pret kiberuzbrukumiem;

35. atzīmē, ka sabiedrības uzticēšanās attiecīgajām tehnoloģijām ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu *FinTech* turpmāku izaugsmi, un norāda uz nepieciešamību pēc labākas izglītošanas un izpratnes veicināšanas ne tikai par *FinTech* labvēlīgo ietekmi uz ikdienas darbībām, bet arī par tādiem riskiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem, it īpaši MVU, kuri saistīti ar tīklu un informācijas drošību;
36. atzinīgi vērtē pastāvīgos centienus standartizācijas jomā, kas savienotās ierīces padara drošākas; tomēr uzsver, ka ir jāgarantē drošība, kas neaprobežojas ar minimālo standartizācijas līmeni, it īpaši tāpēc, ka vienoti standartizēti drošības pasākumi iespējama domino efekta dēļ palielina būtisku drošības pārkāpumu risku; stingri mudina uzņēmumus izstrādāt pašiem savus heterogēnus reaģēšanas pasākumus, lai padarītu drošas savas ierīces un operācijas;

Blokķēdes

37. uzsver blokķēžu lietojumprogrammu potenciālu attiecībā uz naudas un vērtspapīru pārvedumiem, kā arī attiecībā uz viedlīgumu slēgšanas atvieglošanu, kuri paver plašas iespējas abām finanšu līguma pusēm, it īpaši attiecībā uz noteikumiem par tirdzniecības finansēšanu un aizdošanu uzņēmumiem, jo tās var padarīt vienkāršākas sarežģītas komerciālās un finanšu līgumattiecības starp uzņēmumiem (*B2B*) un starp uzņēmumiem un patērētājiem (*B2C*); uzsver, ka blokķēžu platformas ir piemērotas arī sarežģītu *B2B* un *B2C* darījumu vienkāršošanai;
38. atgādina par neierobežotas piekļuves blokķēžu lietojumprogrammu priekšrocībām un ar tām saistītajiem riskiem; aicina Komisiju rīkot ikgadēju daudzpusēju konferenci par šo jautājumu; pauž bažas par neierobežotas piekļuves blokķēžu lietojumprogrammu pastiprināto izmantošanu, lai pastrādātu noziedzīgas darbības, izvairītos no nodokļu maksāšanas, apietu nodokļus un legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus; aicina Komisiju cieši uzraudzīt šos jautājumus, tostarp *bitcoin* valūtas miksētāju (*mixers/tumblers*) lomu šajā procesā, un iekļaut tos ziņojumā;

Sadarbspēja

39. atzīst, ka lietojumprogrammu saskarnēm (*API*) ir liela nozīme kā patērētāju izmantotu citu instrumentu papildinājumam finanšu infrastruktūras pieejamības nodrošināšanā jauniem dalībniekiem; iesaka izveidot standartizētu *API* kopumu, ko pārdevēji varētu izmantot, piemēram, atvērtās banku darbības jomā paralēli iespējai izstrādāt pašiem savu programmatūru;
40. uzskata, ka *FinTech* pakalpojumu sadarbība gan Eiropā, gan sadarbībā ar trešo valstu jurisdikcijām un mijiedarbībā ar citām ekonomikas nozarēm ir ļoti svarīgs nosacījums Eiropas *FinTech* nozares turpmākai attīstībai un iespēju, ko tā var radīt, pilnīgai izmantošanai; lai to atvieglotu, mudina iespēju robežās standartizēt datu formātus (kā MPD2 gadījumā);
41. aicina Komisiju koordinēt dalībvalstu un tirgus dalībnieku darbu, lai nodrošinātu dažādu valstu e-identifikācijas sistēmu sadarbību; uzsver, ka šādās sistēmās būtu jāļauj izmantot privātajam sektoram; uzskata, ka vajadzētu būt pieņemamiem arī attālinātas identifikācijas līdzekļiem, kas nav izklāstīti *e-IDAS* regulā, ja to drošības līmenis ir tāds pats kā *e-IDAS* noteiktais būtiskais uzticamības līmenis un ja tie līdz ar to ir gan droši, gan sadarbībspējīgi;

42. uzsver tradicionālo un jauno maksājumu risinājumu sadarbības nozīmi, lai panāktu integrēta un inovatīva Eiropas maksājumu tirgus izveidi;
43. aicina EUI identificēt, kādos gadījumos mērķtiecīga vai uz risku balstīta autentificēšana var būt drošas autentificēšanas alternatīva; aicina Komisiju izpētīt to, vai drošas autentificēšanas procesus var veikt arī citas vienības, kas nav bankas;
44. aicina EUI sadarbībā ar valstu regulatīvajām institūcijām izstrādāt tehnoloģiski neitrālus standartus un licences gan attiecībā uz metodi “pazīsti savu klientu”, gan attiecībā uz attālinātas identifikācijas metodi, piemēram, pamatojoties uz biometriskiem kritērijiem, kas nodrošina lietotāju privātuma ievērošanu;

Finanšu stabilitāte un patērētāju un investoru aizsardzība

45. aicina Komisiju FinTech rīcības plāna izstrādē īpašu uzmanību pievērst mazumtirdzniecības patērētāju un investoru vajadzībām, kā arī riskiem, kādiem tie var tikt pakļauti, ņemot vērā *FinTech* aizvien lielāko ekspansiju pakalpojumu sniegšanā, aptverot arī neprofesionālos klientus, piemēram, kolektīvajā finansēšanā un vienādranga aizdošanā; uzsver, ka *FinTech* pakalpojumiem piemēro tādas pašas patērētāju aizsardzības standartus kā citiem finanšu pakalpojumiem neatkarīgi no izplatīšanas kanāla vai patērētāju atrašanās vietas;
46. aicina EUI turpināt un pat paātrināt pašreizējo darbu pie tehnoloģisko norišu uzraudzības un to sniegto ieguvumu un iespējamo risku analīzes, it īpaši attiecībā uz patērētāju un investoru aizsardzību un finansiālo iekļaušanu;
47. aicina Komisiju izpētīt to, cik lielā mērā *FinTech* var palīdzēt nodrošināt patērētājiem labākas kvalitātes finanšu konsultācijas, un to, vai sadrumstalotais ES regulatīvas satvars konsultēšanas jomā ir pietiekams šī mērķa īstenošanai;
48. uzskata, ka joprojām pastāv ievērojama regulatīvā nenoteiktība attiecībā uz *InsurTech*, un uzsver, ka tā ir jānovērš, lai garantētu drošību, privātumu, godīgu konkurenci un finanšu stabilitāti; uzsver, ka lielāka tiesiskā noteiktība palīdzēs nodrošināt to, lai slikti regulētu *InsurTech* uzņēmumu klienti neciestu zaudējumus vai nekļūtu par maldinošas pārdošanas upuriem, kā arī palīdzēs gan uzņēmumiem, gan patērētājiem efektīvāk izmantot *InsurTech* risinājumus;
49. uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka līdztekus *FinTech* risinājumu attīstībai tiek palielināta finanšu stabilitāte; mudina izpētīt iespēju izmantot salīdzinoši izvērtētu atklātā pirmkoda tehnoloģiju kā līdzekli šī mērķa sasniegšanai; aicina EUI sadarboties ar privātā sektora dalībniekiem tādu inovatīvu tehnoloģiju izstrādē un izvērtēšanā, kuras varētu aizsargāt finanšu stabilitāti un uzlabot patērētāju aizsardzību, piemēram, mazinot novirzi algoritmos vai palielinot patērētāju informētību par kiberdraudiem;
50. atzīmē, ka tirgus dalībnieku dažādība un konkurence ir ļoti svarīgi finanšu stabilitāti veicinoši faktori; aicina regulatorus un uzraudzības institūcijas uzraudzīt digitalizācijas ietekmi uz situāciju konkurences jomā visos attiecīgajos finanšu nozares segmentos, kā arī izstrādāt un izmantot instrumentus pret konkurenci vērsta rīcības un konkurences kropļojumu nepieļaušanai vai novēršanai;

Finansiālā izglītība un IT prasmes

51. uzsver, ka gan izpratne finanšu jomā, gan izpratne par digitālajiem jautājumiem ir ļoti svarīgi faktori *FinTech* efektīvai izmantošanai un zemāka riska līmeņa nodrošināšanai *FinTech* vidē;
52. uzsver, ka mazumtirdzniecības patērētāju un investoru pienācīga finansiālā izglītošana ir nepieciešama, lai *FinTech* kļūtu par reālu finansiālās iekļautības instrumentu un lai šie patērētāji un ieguldītāji, kas arvien vairāk tiek pakļauti tūlīt pieejamiem personalizētiem finanšu investīciju produktiem un pakalpojumiem, patstāvīgi pieņemtu pareizus finanšu lēmumus par šiem piedāvājumiem un apzinātos visus no minēto inovatīvo tehnoloģiju lietošanas izrietošos riskus; aicina Komisiju un EUI palielināt atbalstu iniciatīvām, kuru mērķis ir uzlabot finansiālo izglītību; uzsver, ka profesionālajai apmācībai un informācijai par patērētāju un investoru tiesībām vajadzētu būt viegli pieejamai;
53. atgādina Komisijas prognozes, ka līdz 2020. gadam Eiropā jomā var trūkt līdz pat 825 000 IKT profesionāļu; uzskata, ka ir nepieciešams vairāk zinātnieku datorikas jomā, un mudina dalībvalstis sagatavoties izmaiņām darba tirgū, kas var notikt ātrāk, nekā mēs šodien, iespējams, sagaidām;
54. uzsver nepieciešamību uzlabot digitālo izglītību un prasmes, tostarp profesionālo apmācību, finanšu nozarē, regulatīvajās institūcijās un sabiedrībā kopumā; aicina Komisiju iepazīstināt ar paraugpraksi saistībā ar tās iniciatīvu „Digitālo prasmju un darbvietu koalīcija”;
-
- ○
55. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.